

PODĚKOVÁNÍ

Blíží se konec roku 2021 a řada z nás se v této době ohlíží a hodnotí, co dobrého, a naopak zlého se v uplynulém roce událo. Zákolany, stejně jako celý svět zasáhla epidemie viru COVID a narušila tak poklidný běh všedních dnů. Přesto jsme nerezignovali! Nejen možné jmenovat všechny, díky jejichž nezištné práci jsme uspořádali překrásné svatováclavské oslavy, Mikulášskou besídku, divadelní a filmová představení, přednášky či zorganizovali brigády. Poděkování patří vám všem, protože díky vám máme Zákolany krásné a přátelské!

Děkuji též všem učitelům a pracovníkům školy v čele s paní ředitelkou Šarkou Trískovou za jejich trpělivost při zvládání karanténních opatření, vychovatelům klubů dětí v akci a všem organizátorům sportovních a volnočasových aktivit, zejména výboru spolku Sokol Zákolany.

Děkuji dobrovolným hasičům, bez nichž bychom si neuměli poradit se zvládáním kalamičních situací a údržbou obce, ale i za jejich spolkovou práci, která přilákala nové hasiče.

Děkuji pracovnícím prodejny Coop, které nás zakryty respirátory zásobují potravinami bez ohledu na počty nakažených.

Poděkování patří provozovatelkám Café Pošta, Hrobnického domku a Hostince u Libuše za milou obsluhu a vám všem, kdo je podporujete, aby překlenuly nelehké období.

Děkuji našim seniorům za optimismus a snahu nepodlehnout strachu a panice.

A v neposlední řadě upřímně děkuji svým kolegyním, bez jejichž podpory si nedovedu práci na obecním úřadu představit!

LUCIE WITTICHOVÁ, STAROSTKA

TABLETY PRO SENIORY

Od srpna letošního roku se naši mladí školitelé pravidelně setkávali s účastníky projektu Tablety pro seniory. Náš původní plán uspořádat společné předvánoční setkání se bohužel z hygienických důvodů neuskutečnil, resp. je přesunut na dobu, kdy snad pomine riziko nákazy. Přesto si dovoluujeme poděkovat nejen Tereze Hussarové, Thee Wittlichové a Adalbertu Langrovi za trpělivost, ale především všem účastníkům, kteří překonali obavy z neúspěchu a pronikli tak do tajů moderních technologií. Pevně věříme, že jim práce s tabletu pootevřela bránu do digitálního světa, ve kterém žijeme, ať se nám to líbí nebo ne.

Aktivita je podpořena z NDT Obec přátelská rodině a seniorům 2021.

ODPADY – CENY ZA POPELNICE

Podobně jako v okolních obcích dojde i v Zákolanech k mírnému zdražení poplatků za svoz odpadů. Důvodem je zvýšený tlak na třídění recyklovatelného odpadu. Systém svozu zůstává stejný jako v minulých letech a známky z roku 2021 budou platit do konce ledna 2022.

NÁDOBA	INTERVAL SVOZU	POČET SVOZŮ / ROK /BARVA ZNÁMKY/	CENA SVOZU 2022
120 l	1 x týdně	52 (modrá)	3 120,00
120 l	sezónní	42 (oranžová)	2 520,00
120 l	1 x 14 dní	26 (zelená)	1 560,00
120 l	1 x měsíčně	12 (fialová)	720,00
120 l	jednorázově	1 (bílá)	100,00
240 l	1 x týdně	52 (modrá)	6 240,00
240 l	sezónní	42 (oranžová)	5 040,00
240 l	1 x 14 dní	26 (zelená)	3 120,00
240 l	1 x měsíčně	12 (fialová)	1 440,00
240 l	jednorázově	1 (bílá)	200,00
1100 l	1 x týdně	52 (modrá)	28 600,00
1100 l	1 x 14 dní	26 (zelená)	14 300,00
1100 l	1 x měsíčně	12 (fialová)	6 600,00
1100 l	jednorázově	1 (bílá)	550,00

Po roční pauze jsme navázali na přednáškový cyklus a přivítali našeho souseda, prof. Jana Zárka. Na besedě dne 12. listopadu nám v klubovně hasičské zbrojnice představil svou novou knihu *Ohrožení hmyzem?*, kterou jsme zároveň za přítomnosti zástupců obce a hospodáře honitby Budeč Ing. Petra Frühaufa pokřtili.

Pravděpodobně jste již někde v obci zahlédli malý červený traktůrek, který obec zakoupila pro potřeby technických služeb. V zimě nám pomůže s odklizením sněhu a v létě pak budeme schopni rychleji vysekat trávu i podél cest a silnic, což se nám letos nedařilo tak, jak bychom si přáli.

Naši hasiči se 3. listopadu konečně dočkali novější (ač ne úplně nové) hasičské stříkačky.

„Promiňte, že rodím!“ - své divadelní představení k nám přivezly 20. 11. Kateřina Bílková, Lenka Huláková a Hana Malaniková.

Jak se ukázalo, rozhodnutí vybavit hasičskou klubovnu kvalitním zázemím se vyplatilo a podkrovní tak nabízí prostor nejen mužským členům Jednotky dobrovolných hasičů. V průběhu podzimu zde proběhla řada aktivit, jako je například zdobení perníčků či promítání pohádek v předvánočním čase.

VÝROČÍ I. ČTVRTLETÍ 2022

45 let 8. 1. 1977 zemřel malíř **Alois Hejál**, je pochován na Budči (svůj ateliér využíval na Mozolíně).

170 let 12. 1. 1852 se narodil **Ladislav Zápotočský** – Budečský (šestnáct let žil s rodinou v Zákolanech a Mozolíně).

740 let 1. 3. 1282 první úřední písemná **zmínka o obci** Zákolany.

150 let 3. 3. 1872 se narodil významný malíř **Jaroslav Panuška** – známé „Venkovské zákoutí“ (Kováry–1894).

160 let 14. 3. 1862 na **stavbu Národního divadla** přispěla řada občanů z Trněného Újezda, Zákolan a Kovár.

75 let 14. 3. 1947 Zákolanský potok způsobil škody při **velké povodni**.

225 let V roce 1797 ukončila výrobu sklářská huť Marienheim na Trněném Újezdě.

125 let V roce 1897 založen Sbor dobrovolných hasičů na Trněném Újezdě.

90 let V roce 1932 založena Samostatná hasičská župa Podbudečská v Kovárech.

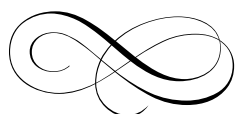
60 let V roce 1962 byla Budeč prohlášena za národní kulturní památku.

50 let 1972 byla odhalena socha A. Zápotočského v parku.

OPUSTILI NÁS...

HANA ČERNÁ (ROZ. JANOVSKOVÁ) Z KOVÁR
ZEMŘELA 20. ŘÍJNA 2021 VE VĚKU 82 LET

BOŽENA PROCHÁZKOVÁ (ROZ. ČAPOVÁ) Z KOVÁR
ZEMŘELA 19. LISTOPADU 2021 VE VĚKU 93 LET

Budečské rozhledy | periodicitu: čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 60 | datum vydání: 15.12.2021 | evidenční číslo: MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kováry 3, 273 28 Zákolany | tel.: 725 026 569 | k vydání připravili: K. Škardová, L. Wittlichová, O. Klouček | grafický koncept: O. Klouček | sazba a zlom: O. Klouček | tisková produkce: I. a M. Hájkovi

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁR

PROSINEC 2021 | ČÍSLO 60

Mikuláš, andělé a čerti v zákolanské školce.

ROZHOVOR S LENKOU KUBÍNOVOU

A znova si k tomu kruhu sedneš

S NAŠÍ BUDOUCÍ SOUSEDKOU A JEJÍ POČETNOU RODINOU SE ŘADA ČTENÁŘŮ JIŽ SETKALA. PRVNÍ ZMÍNKY O STĚHOVÁNÍ RODINY KUBÍNŮ DO ZÁKOLAN BYLY SPOJENÉ S TYPÍM V LESE, KTERÉ SLOUŽILO JAKO DOČASNÉ ÚTOČIŠTĚ PŘI STAVBĚ DOMU. TEN SE NYNÍ JIŽ V TĚMĚ KONEČNÉ PODOBĚ VYPÍNÁ VE STRÁNĚ V LOKALITĚ K LOMU A ŘADU SOUSEDŮ ZAUJAL PŘEDEVŠÍM TÍM, ŽE SE JEDNÁ O PRVNÍ STAVBU ZE SLÁMY V NAŠÍ OBCI.

V průběhu roku pak mohli Lenku potkávat především cestující vlakem. Spolu s dalšími dobrovolníky zde opravovala prostory bývalé výpravní, které v minulých letech sloužily jako sklad. V blízké době se zde pro veřejnost otevře keramická dílna a lidé si v ní budou moci vyzkoušet své umělecké dovednosti. A právě představení budoucí keramické dílny bylo jedním z hlavních důvodů, proč jsme Lenku požádali o rozhovor.

Jako první se Lenka nabízí otázka, proč jste si s manželem Tomášem zvolili za místo svého budoucího života právě Zákolany.

Okouzilo nás místo a zdejší příroda. Přijeli jsme se podívat na pozemek, stoupli si na kopec u lesa, rozhlídli se do údolí, na skály, na les, na západ slunce. Rozhodli jsme se okamžitě. Naším snem bylo postavit si dům z přírodních materiálů, trochu atypického tvaru a měli jsme oba pocit, že sem se takový dům hodí.

V čem spatřuješ výhody života na vesnici a v čem naopak nevýhody?

Asi jistá věc je, že obchody zavírají brzo a otevírací doba pošty je těžko zapamatovatelná :-). Na druhou stranu je zde větší klid a trochu něco jako řád v dobrém

šlá slova smyslu. Ve městě je pořád ruch, málo se odpočívá na můj vkus, vytrácí se rozdíl mezi dobou aktivity a dobou odpočinku. To tady na vesnici naštěstí zůstává normální, to se mi líbí. Stinná stránka toho je, že je miň zákazník, nižší kupní síla a je těžké udržet se nad vodou - s obchodem, s hospodou, jako teď když Libu-

še musela na zimu zavřít. A zase výhoda, život na vesnici je pro mě mnohem osobnější, žije se víc společně, propojené a člověk má víc možností podílet se na spoloutváření prostředí, kde žije. Jsi víc v kontaktu s lidmi okolo sebe a je komu

si říct o pomoc a na druhou stranu zase pomoci, když je potřeba.

V Zákolanech jsme zvyklí na vícečetné rodiny, ale ve vašem případě se možná bude jednat o rekord. Kolik dětí spolu s Tomášem vychováváte?

Dohromady spolu máme osm dětí (moje, tvoje a naše:-) a z toho jich s námi žije šest a dvě jezdí každý druhý víkend.

Někteří rodiče mají obavy, že jejich děti nezískají na venkovské škole dostatečně kvalitní vzdělání. Plánujete dávat děti do zákolanské školy?

Já se naopak do venkovské zákolanské školy těším. Pro mě je důležité, aby děti měly kamarády tam, kde bydlí, aby měly odpoledne hodně volného času a mohly společně chodit ven a hrát si. Myslím si, že na „kvalitní vzdělávání“ je dost času v pozdějším věku. Když jsou děti malé (tím myslím i první stupeň), je podle mě důležitější, aby škola pro ně byla podnětná, hravá, živá, aby je bavila a tím si samy udržely zájem o vzdělávání, svoji zvidavost, hravost a svůj zápal pro věc. Jak jsem poznala zdejší učitele, tak vím, že zákolanská škola taková je.

Dvě děti ještě ani nechodí do školky, stavíte dům, a přesto ses ještě pustila do projektu keramické dílny. Kde na to všechno bereš energii?

Když něco tvořím, tak mě to taky nabíjí, ubrala jsem jinde a také mám mnoho pomocníků - svého muže a několik skvělých dobrovolníků i jednu celou rodinu,

Pokračování na str. 2

dokončení ze str. 1

kterí mi neúnavně pomáhají. O děti a domácnost jsem se starala už dlouho a potřebovala jsem začít něco svého, co přinese radost mně a třeba i ostatním a energii z tvoření. Stále se snažím předávat část domácích prací starším dětem, někdy je potřeba to opakovat :-), a snažím se ubírat na svých nárocích na domácnost. A taky úplně obvyčejně hodně spím a hodně jím :-).

Několik měsíců trávím budováním keramické dílny v bývalé výpravě zákolanského nádraží. Kdy plánujete otevřít pro veřejnost a na co všechno se mohou budoucí zájemci o práci s keramikou těšit?

Doufám, že v lednu už otevřeme, kvůli rekonstrukci celé budovy a nečekaným komplikacím, které se objevily, se nám plánované termíny postupně posouvají a posouvají tak, že realizace projektu trvala v podstatě celý rok.

Takovou hlavní osou dílny by měly být lecke keramiky pro zákolanskou školu, školku a dětský klub, dále bych chtěla otevřít kroužek pro děti, které budou chtít tvořit pravidelně a návazně se něco učit, večerní točení pro dospělé jako výukový kurz, sdílenou dílnu - to je takové společné tvoření a točení pro ty, kteří si už sami tvoří a nechtějí u toho být sami. Také chci nabídnout možnost chodit si tvořit do dílny jednotlivě podle vlastních možností, v čase, kdy dílna nebude vytižena (tomu se dnes říká co-work), dny otevřených dveří v dílně, různé víkendové a společné akce pro celou obec. Stále chodí plno nápadů.

Bude dílna více zaměřena na práci s dětmi nebo spíše na dospělé zájemce?

Ráda bych dílnu měla otevřenou pro obě věkové skupiny stejně. Sama jsem se keramice začala věnovat až jako dospělá. Pokud ovšem děti svoji chuti tvořit nepřeválují ty dospělé :-).

Předpokládám, že práce s keramikou přináší především radost z vlastní tvorby. Nebude ale třeba někdo zklamáný, že mu to nejde? Jak náročné a těžké jsou začátky? A jak ses ke keramice dostala ty sama?

Asi určité bude, já jsem taky byla někdy zklamáná. Ale pak jdeš a zkoušíš to znovu a zase znovu a ono se to začne měnit. Pro mě je to o tom, že cítíš proces učení se, piluješ vytrvalost, trpělivost, laskavost k sobě -

Vyřezávaná miska chawan, tradiční japonská technika Kuro Raku z dílny Lenky Kubínové.

je v pořádku, že plno věcí sundáš a recykluješ (vyhodíš do kalníku a znovu zpracuješ), protože se učíš a znova si k tomu kruhu sedneš. A taky mě bolely záda a svaly na rukou a prstech, o kterých jsem ani nevěděla, že je mám.

Těch podnětů, jak jsem se dostala ke keramice, bylo víc, jako když se pár bodů z kružnice začne přibližovat do středu, až se protnou. Začala jsem od svého muže dostávat krásné čajové konvičky a mističky, které se mi hrozně líbily. Byla to taková syrová keramika, pálená v peci na dřevo. Pak mi doma ubývalo nádobí, jak ho děti postupně rozbíjely a pak se mi přestalo líbit takové to univerzální nádobí, co je v běžné nabídce, no a naopak jsem začala mít vlastní nápady. Tak jsem si řekla, že si nádobí udělám sama, a že vlastně zkusím i mističky a konvičky a šla jsem se to učit. Mým snem jsou čajové konvičky vypálené v peci na dřevo, krásné hrnky na kávé

Společné čekání na výpál je rituál a dobrodružství, protože nikdy přesně nevíte, co od ohně dostanete.

a velké misky na jídlo, talíře samozřejmě také. A baví mě objevovat nové věci, zkoušet netradiční domácí vzorky hlíny nebo vyrobit glazury z přírodních dostupných materiálů. Právě teď zkouším vyrobit glazuru šlemovku z naší zákolanské hlíny.

Vznik dílny finančně podpořila obec, resp. náklady byly hrazeny z dotace Klubu Děti v akci. Spoustu práce jste však odvedli s rodinou a s dobrovolníky, především vychovateli a rodiči klubu. Což je dokladem jejich nadšení pro společné dílo. Máš tedy pocit, že v Zákolanech dobře fungují komunitní projekty?

Ano, mám pocit, že v Zákolanech společné projekty fungují. Právě, když vidím tu ozvěnu, kolik dobrovolníků přišlo různé pomoci na nádraží s rekonstrukcí prostor. Ale úplně jednoduše, když vezmu místa, kde jsem žila, tak Zákolany ve společných akcích, komunitních projektech, sociálních službách poskytovaných obcí, aktivitou hasičů, fotbalu, sportu, Dokinem, Dětským klubem atd. jednoznačně naprosto vedou.

Za čas věnovaný keramické dílně a za rozhovor děkuji Lucie Wittlichové a Ondřeji Klouček

Představení projektu keramické dílny v objektu SŽDC na nádraží v Zákolanech pohledem zastupitele Petra Bláhy

Tento článek není jen pouhým představením projektu, ale zároveň malým exkurzem do práce obecního zastupitelstva. Jeho činnost neprobíhá vždy poklidně a ve vzájemné shodě, jak by se možná mohlo na první pohled zdát. Je pravdou, že v naprosté většině případů nemají zastupitelé problém se shodnout, ale jsou i případy, kdy ke vzájemné shodě nedojde a je rozhodnuto prostou většinou hlasů. A tak tomu je i v případě keramické dílny.

Všichni zastupitelé se shodují na tom, že se jedná o prospěšnou činnost, která by mohla být pro obec přínosem. Na čem se ale nemůžeme dohodnout je způsob financování a výše investice ze strany obce. Příčinou neshody byla skutečnost, že v době rozhodování o investici jsme neměli jasné informace o konečné ceně projektu ani o maximální výši ročních nákladů na provoz.

Dílna vzniká svépomocí v prostorách nádražní budovy, které má obec pronajaty od SŽDC. Náklady na úpravu a rekonstrukci prostoru dílny byly zatím 200 000,- z peněz, které obec obdržela jako dotaci na dětský klub. Jedná se pouze o náklady na materiál. Na listopadovém zasedání zastupitelstva byla poměrem hlasů 5 ku 4 schválena částka dalších 50 000,- z rozpočtu obce na vybavení.

Proto, že ani já jako zastupitel, nemám dodnes ve všech otázkách jasno, přijal jsem nabídku na napsání tohoto článku a oslovil osobu nejpopulárnější. Autorka a duši celého projektu paní Lenku Kubínovou.

Jakým způsobem si představujete že by mělo fungovat financování provozu dílny?

Odhad měsíčních provozních nákladů je 7 338,- Kč (viz tabulka představená zastupitelům). Zde jsme počítali s vytápěním akumulacími kamny částkou 2 000,- Kč měsíčně. Podařilo se mi ale přesvědčit Správu železnic, aby v prostorách plně opravený rozbitý komín, který teď bude v podstatě celý nový. Tak budeme moci maximálně

využít topení v kamnech a plánovaná částka může sloužit jako rezerva na zvýšenou cenu elektřiny. Dále jsem se pokusila odhadnout cenu vody, odvozu odpadu.

Zároveň jsem předložila představu o pracovních hodin pro obec. Celkově by se jednalo o jeden pracovní den v týdnu tj. 6 hodin, což by zahrnovalo v dopoledních hodinách blok pro základní školu a blok pro školku a v odpoledních hodinách blok pro dětský klub, v podvečerních hodinách možnost vyzkoušet si keramiku pro dospělé (seniory, sociálně slabší nebo jaký by byl záměr obce). K tomu je nutné připočítat minimálně 2 hodiny přípravy a cca 2 hodiny péče o výrobky v průběhu týdne, jak postupuje technologický proces.

Celkově je to tedy 10 pracovních hodin týdně, 40 odpracovaných hodin za měsíc. Pro představu, pokud by měla být vyčíslena mzda při hodinové sazbě 250,- Kč/hod, vychází to celkem na 10 000,- Kč.

Podstatou tohoto fungování je, že obec by poskytovala podporu pro zájmovou činnost základní školy, mateřské školy, dětského klubu a sociálně znevýhodněným občanům, podobně jako je tomu u podpory sportu. Tuto činnost bych formou dobrovolnické práce - 4 pracovní dny v měsíci (resp. 40 hodin) vykonávala já a plně bych tím uhradila náklady za nájem a služby. Na základě takto odpracovaného nájmů bych následně měla možnost prostoru využívat pro další kurzy, péči o dílnu a vlastní tvorbu. Ve zbývajícím čase je pro mě důležité vydělát si na živobytí. Toto by mohlo být ukotveno dohodou o dobrovolnické činnosti.

Paní ředitelka Třísková, mateřská škola i dětský klub mají o práci v keramické dílně velký zájem. Jak všichni víme, Dětský klub vložil do oprav prostoru 200 tisíc korun právě proto, aby děti měly možnost rozšířit své aktivity, paní ředitelka věnovala vyřazený nábytek. Škola, školka i klub mají možnost využívat dotace na pomůcky, hlínu, glazury. Učitelé, vychovatelé z klubu i sousedé chodí pomáhat při opravách prostoru, já sama a moje rodina jsme opravám prostoru věnovali tři čtvrtě roku práce a vyjednávání se Správou železnic. Díky tomu všemu má teď obec v pronájmu nové zrekonstruované prostory, kde je plně funkční elektřina, voda, kanalizace, koupelna, vytápění, a to vše za velmi nízký nájem. Lidé se mě ptají, kdy už bude keramická dílna otevřena. Stejně tak měla keramická dílna velký úspěch na Svatováclavských slavnostech. Vyplývá mi z toho, že lidé mají opravdu o fungování keramické dílny zájem. Jestli to tak bude i v budoucnu nevím, ale zjistíme to jediné tak, že to zkusíme.

Když už se bavíme o plánovaných výdajích, napadá vás nějaká další vybavení, které bude dle vašeho názoru v budoucnu ještě třeba pro provoz dílny pořídít?

Co se týká vybavení, tak mne kromě zmínovaných větší pece nic nenapadá. Vše potřebné zařízení již máme nebo máme slíbeno.

Pokud se ale bavíme o vzdálenější budoucnosti tak mám jeden nápad, ale vše by záleželo na tom, jak se bude zájem o keramiku a komunita kolem keramické dílny rozvíjet. Líbilo by se mi pořídit plynovou keramickou pec. Umožňuje dělat opravdu krásné dekorativní netradiční povrchy keramiky. Vzhledem k tomu, že se pracuje venku s horkou keramikou má práce úžasnou atmosféru a jedná se tak také o významnou komunitní záležitost. Stejně povahy je i nápad na chlebovou pec a keramická pec na dřevo s umístěním na Záplavce, které zase umožňují úžasnou práci s domácí hlínou, dřevem a popelem a je to absolutně společná a společenská událost. Je to skvěle rozvinutí činnosti. U obou nápadů je ale podmínkou získání dotace na realizaci a zájem komunity.

Čím plánujete vzbudit zájem obyvatel obce tak, aby byl dlouhodobě naplněn plán využití dílny občany 6-7 hodin týdně?

Především plánuji pořádat dny otevřených dveří, aby se každý mohl přijít podívat a vyzkoušet si práci s keramikou. Také chci navštěvovat obecní akce, kde hodlám prostřednictvím praktických ukázek náš projekt představovat a nabízet naše služby široké veřejnosti od dětí až po seniory. Budeme také prezentovat naší práci a výrobky s dětmi ze školy, školky a Klubu. Během Svatováclavských slavností jsem nasbírala spoustu kontaktů na lidi se zájmem o tvorbu keramiky a jasně bude dílna v provozu, budu je o tom samozřejmě ihned informovat. Ráda bych navíc

vytvořila pravý nefalšovaný zákolanský hrnek, který by mohl sloužit jako dárkový předmět a zároveň šířit informaci o zákolanské keramické dílně.

Na úpravě dílny jste v minulých měsících Vy a Vaši přátelé odpracovali brigádně stovky hodin. Po tom, co jste si prostory dílny prohédl, musím konstatovat, že je tam ta práce opravdu vidět. Jak těžké bylo skloubit s Vaší prací a kdo vám v tom nejvíce pomohl?

Především mi pomohl můj muž, rodina a mnoho různých dobrovolníků z dětského klubu, z obce i z okolních komunit. Jmenovitě však velmi děkuji Romanovi a Martině Kollinerovým, kteří se stali přímo dobrovolnickou rodinou, panu učiteli Petru Kalenskému a samozřejmě všem ostatním, kteří v dílně pomohli. Těžší to bylo skloubit s tím, že naši nejmenší kluci jsou ještě hodně malí a opravování zdi je nebaví dost dlouho, ale zvládli jsme to.

Paní starostka nám před časem přednesla plán zakoupit za cca. 100 000,- korun do keramické dílny novou profesionální pec s tím, že ta Vaše nebude zřejmě pro provoz dílny do budoucna stačit. Můžete nám laickým prostě jednoduše vysvětlit rozdíl mezi vaší stavějící pecí a tou zamýšlenou profesionální?

Hlavní rozdíl je v její kapacitě. Naše stávající pec je malá a neumožňuje v ostrém výpálu (tj. naglazované zboží) pálení většího množství keramických předmětů najednou. Plánovaná větší pec by umožnila vypálit více výrobků najednou a snížila by se tak kusová cena, a tím i náklady na provoz dílny. Na nákup pece chceme získat dota-

Horko a hlína jsou největší kamarádi keramiků. Teplota už na nádraží je.

ci tak, aby obec nemusela platit celou její cenu, kterou odhaduji na zhruba 130 000,- s DPH, ale jen spolučít na dotaci, což představuje cca 50 000,- plus minus. Pokud se dotace nepodaří, budeme si muset pec nějak opatřit, třeba koupit použitou. Nечechme, aby obec kupovala za plnou cenu a zároveň sledujeme ekonomiku provozu, s malou pecí by měsíční náklady za elektřinu mohly být zbytečně vysoké.

Když už se bavíme o plánovaných výdajích, napadá vás nějaká další vybavení, které bude dle vašeho názoru v budoucnu ještě třeba pro provoz dílny pořídít?

Co se týká vybavení, tak mne kromě zmínovaných větší pece nic nenapadá. Vše potřebné zařízení již máme nebo máme slíbeno.

Pokud se ale bavíme o vzdálenější budoucnosti tak mám jeden nápad, ale vše by záleželo na tom, jak se bude zájem o keramiku a komunita kolem keramické dílny rozvíjet. Líbilo by se mi pořídit plynovou keramickou pec. Umožňuje dělat opravdu krásné dekorativní netradiční povrchy keramiky. Vzhledem k tomu, že se pracuje venku s horkou keramikou má práce úžasnou atmosféru a jedná se tak také o významnou komunitní záležitost. Stejně povahy je i nápad na chlebovou pec a keramická pec na dřevo s umístěním na Záplavce, které zase umožňují úžasnou práci s domácí hlínou, dřevem a popelem a je to absolutně společná a společenská událost. Je to skvěle rozvinutí činnosti. U obou nápadů je ale podmínkou získání dotace na realizaci a zájem komunity.

Čím plánujete vzbudit zájem obyvatel obce tak, aby byl dlouhodobě naplněn plán využití dílny občany 6-7 hodin týdně?

Především plánuji pořádat dny otevřených dveří, aby se každý mohl přijít podívat a vyzkoušet si práci s keramikou. Také chci navštěvovat obecní akce, kde hodlám prostřednictvím praktických ukázek náš projekt představovat a nabízet naše služby široké veřejnosti od dětí až po seniory. Budeme také prezentovat naší práci a výrobky s dětmi ze školy, školky a Klubu. Během Svatováclavských slavností jsem nasbírala spoustu kontaktů na lidi se zájmem o tvorbu keramiky a jasně bude dílna v provozu, budu je o tom samozřejmě ihned informovat. Ráda bych navíc

Děkuji vám za rozhovor a přeji mnoho zdaru a spokojených klientů!

Petr Bláha

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

13. října zavítali žáci 3., 4. a 5. ročníku do Prahy do Werichovy vily na představení Fialky a mejdlíčka. Divadelní představení s živým vyprávěním přeneslo děti do dětského světa před šedesátí lety, kde voněly cukrové fialky, na jazyku se rozplývala sladká mejdlíčka, ale zároveň nade vším zářila rudá hvězda. Prostřednictvím vyprávěčů a jejich autentických příběhů se diváci dozvěděli, jak vypadal každodenní život dětí v 50. letech a jejich osobní dilemata: Proč se doma říkalo něco jiného než ve škole? Kdo byl zrádce a kdo hrdina?

Od 15. listopadu 2021 se děti zúčastňují plavecké výuky organizované Soukromou plaveckou školou Medúza v plaveckém bazénu v Kladně.

Žáci 5. ročníku se zapojili do dobrovolného zjišťování výsledků vzdělávání v matematice, českém jazyce a anglickém jazyce, které bylo organizováno Českou školní inspekcí.

Čtvrtý a pátý ročník navázal na projekt Nebojme se pádů. Cílem tohoto projektu je přirozenou a zábavnou formou naučit děti, aby neměly strach z pádů a zvládly pádové techniky aplikovat, a to i za pohybu při simulované ztrátě rovnováhy. Děti z mateřské školy a školní družiny jsou zapojeny do pohybového programu Děti na startu.

Co je nového v Klubu?

Pro nechtěných koronavirových a chtěných letních prázdninách pro nás naplněných příměstskými tábory, jsme se my klubáci pustili do menších i větších vylepšení, aby měly naše děti možnost smysluplně využít volný čas po vyučování. A protože dbáme po vzoru kalokagathis jak na tělo, tak i na ducha, můžou si u nás (nikoli z nás) děti vystřelit (z luku), vyzkoušet sedmimílové boty či několik akrobatických kousků na jógovém závěsu v domečku. Nebo mohou povznést ducha nad klasickými tituly nabitými archetypální klasikou nebo knižními novinkami odlehčenějšího a dobrodružného charakteru. Naše knihovna je prostě „Něfo“ a David Walliams je u nás jako doma!

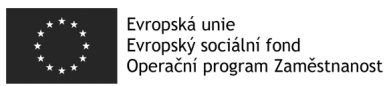
Kreativita klubáků nezná mezí. Kolem dušiček jste jistě zaznamenali hrůzostrašné-libohlednou dýňovou parádu a kdo nahlédl až na klubový dvorek, určité zrakem bystrým spočinul i na umně vyvedenou mozaiku na klubovém domečku, která postupně získává stále konkrétnější a barvitější podobu. Naše modelky a modely, kteří byli k pozování v kostýmech pojičích se k pořekadlům snad stvoření, jsme zvěčnili v retrokalendáři na příští rok. K zakoupení bude od pondělka 13.12 v naší klubovně. A v neposlední řadě jsme se zapojili i do ekologického programu bezobalového prodeje čistících prostředků. Od začátku prosince si během klubu můžou naše maminky zakoupit několik produktů do vlastních nádob.

Ředitelka školy pokračuje ve studiu k výkonu specializovaných činností prevence sociálně patologických jevů a navštívila rovněž programy Změny v pracovní právní legislativě, a Podpora žáků s poruchami chování, další pedagogové se zúčastnili např. kurzu Respirační onemocnění - rýma, kašel u dítěte v mateřské škole, Textilní a přírodní materiály při výchově k hodnotám a Tvořivé spolu-vyprávění příběhů.

Stejně jako v minulém školním roce probíhá ve škole pilotní program systému podpory začínajících učitelů v rámci Systému profesního rozvoje učitelů a ředitelů při Národním pedagogickém institutu v Praze. Naše škola je rovněž zapojena do pokusného ověřování kombinovaného vzdělávání, které umožňuje uplatnění distanční formy vzdělávání v části vzdělávacího procesu.

Děti ze základní i mateřské školy se aktivně zapojily do programu Skutečně zdravá škola, který pomáhá zajišťovat kvalitní stravování a vzdělávání o jídle. Žáci si za pomoci pedagogů samostatně připravují pokrmy. Ve školní kuchyni rovněž probíhá analýza spotřeby soli. Dodavatelé surovin a celý koncept používaných surovin ve školní kuchyni byl změněn, aby odpovídal potřebám projektu. Dětem lépe chutná a vaření je baví.

BUDEČSKO V OBRAZECH

Cenu veřejnosti i odborné poroty si odnesla v kategorii Příroda fotografie „Mořská zátoka Podbudečská“ od Jiřího Mairichové.

Veřejnost dala nejvíce hlasů v kategorii Lidé snímku „Šánky na Budči“ od Marty Mikulíkové. Odborná porota si vybrala snímek „Naši nejstarší“ od Jaroslava Soukupa.

Více prostoru pro hmyz

Jako nedílnou součástí vzdělávání považují vedení dětí k odpovědnosti, a to odpovědnosti nejen za sebe samé, ale i za svět, ve kterém žijeme. Aby si to děti vyzkoušely na „vlastní kůži“, připravila jsem pro ně projekt zabývající se hmyzem. Využili jsme období voleb, abychom se společně naladili na demokratická pravidla i naše možnosti v občanské aktivitě. Na základě studia odborné literatury jsme společně s dětmi vymysleli projekt „Prostor pro hmyz“, jehož v našem okolí rapidně ubývá, což je velký problém, o kterém mnozí vůbec netuší. A právě informovanost ostatních je jedním z našich cílů projektu.

Děti vymyslely, že by chtěly vytvořit přirozený prostor pro hmyz, nejen proto, aby zde mohl žít, ale především proto, aby byl názornou ukázkou pro kolemdouci. Za tímto účelem si vybraly místo v parku, kde by chtěly projekt realizovat. Nejříve jsme pozvali paní starostku k nám do školy, abychom zjistili vše, co potřebujeme, abychom mohli prostor vytvořit.

Nicméně k samotné realizaci jsme potřebovali souhlas nejen paní starostky, ale celého zastupitelstva. Děti si tedy připravily prezentaci a vybrali mluvčí, kteří následně na zastupitelstvu vystoupili a projekt představili. K našemu velkému potěšení děti získaly 100% hlasů přítomných zastupitelů. Nejen že se děti seznámily s procesem, který musí vykonat, pokud chtějí něco ve svém okolí změnit, ale samy na sebe vzaly odpovědnost za realizaci projektu. Přijetí dětí na zastupitelstvu bylo velmi vřelá a my tímto děkujeme, že se můžeme pustit do realizace, která bude probíhat na jaře.

O průběhu a výsledcích projektu vás rádi budeme informovat v Budečských rozhledech, především však doufáme, že zastavíte v zákolanském parku a sami poznáte, co jsme pro broučky připravili.

Za 3. třídu – Vlčata z Budče - Martina Hůlová

Ze svého středu vybrali třetáci mluvčí, kteří prezentovali svůj projekt zastupitelům na veřejném zasedání 25. října v hasičské klubovně. Zleva: Apolenka Menšíková, Emma Bay, Adam Dvouletý, Aťrej Kerényi

Nakladatelství WWA právě vydalo druhý opulentní svazek o fenoménu táboření a vodáctví (první kniha nesla název Naše hory & lyže & sněh). Za oběma knihami stojí Herbert Slavík jako fotograf, Lucie Wittlichová jako redaktorka a Ondřej Klouček jako spoluautor textů. Pokud máte doma vodáka, máte tip na dárek.

VÍTĚZOVÉ FOTOSOUTĚŽE

V kategorii Architektura odborná porota nejvíce ocenila fotografii „Empty Message“ od Jaroslava Soukupa.

Veřejnost v téže kategorii hlasovala pro snímek „Který je pánský a který dámský?“ od Ondřeje Valtera.

